

Sygn. akt II Ka 63/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Magdalena Dąbrowska

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Luiza Ustaszewska - Sęk

Przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r.

sprawy **A. P. (1)**;

oskarżonego z art. 278§ 1 kk i in.

na skutek apelacji oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 15 października 2013 r. sygn. akt. II K 18/13

na podstawie art. 437§1 kpk

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób że;

a) z ciągu przestępstw opisanego w pkt I eliminuje czyn opisany w pkt I i ustala, że czyn opisany w pkt I stanowi wykroczenie z art. 119§1 kw i za to na podstawie art. 4§1 kk w zw. z art. 119§1 kw skazuje i wymierza oskarżonemu A. P. (1) karę 30 (trzydzieści) dni aresztu;

b) ustala, że czyny opisane w pkt II i III stanowią ciąg przestępstw wyczerpujący dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go i na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu rzeczywiste pozbawienie wolności od dnia 9 grudnia do 11 grudnia 2012r. i od 21 do 22 grudnia 2012r.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. koszty procesu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 63/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Ostrołęce oskarżył A. P. (1) o to, że :

I. w dniu 25 listopada 2012 roku w O. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 lakiery do włosów marki S. o wartości 15,75 złotych każdy, 2 kremy N. (...) ml o wartości 14,39 złotych każdy, 3 dezodoranty N. deo spray o wartości 32,97 złotych każdy, 2 szampony G. (...) ml o wartości 13,15 złotych każdy, 1 lakier do włosów P. P. o wartości 10,99 złotych, 1 lakier do włosów T. o wartości 13,99 złotych, maska do włosów P. P. o wartości 10,99 złotych, 20 sztuk czekolad M. mleczna o wartości 3,39 złotych każda oraz 10 sztuk czekolad M. karmelowa o wartości 3,39 złotych każda, powodując straty w wysokości 257,03 zł na szkodę firmy (...) z/s w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art.278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 9 grudnia 2012 roku w O. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia plecak marki N. o wartości 64,90 zł., 6 sztuk W. B. o wartości 49,99 zł każda, 7 sztuk czekolad M. o wartości 10,99 zł. każda o łącznej wartości strat w kwocie 441,77 zł na szkodę sklepu (...) z/s w O., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art.278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

III. w dniu 19 grudnia 2012 roku w O. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) artykułów spożywczych w postaci 21 czekolad G. (...)g. o wartości 16,99 zł za sztukę, 19 czekolad W. z bakaliami o wartości 6,49 zł oraz butelki whisky marki J. (...) wartości 57,99 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 538,09 zł na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art.278 § 1 kk. w zw. z art.64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. oskarżonego A. P. (1)

I. w ramach zarzucanych czynów oskarżonego A. P. (1) uznał za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

- w dniu 25 listopada 2012 roku w O. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 lakiery do włosów marki S. o wartości 15,75 złotych każdy, 2 kremy N. (...) ml o wartości 14,39 złotych każdy, 3 dezodoranty N. deo spray o wartości 10,99 złotych każdy, 2 szampony G. (...) ml o wartości 13,15 złotych każdy, 1 lakier do włosów P. P. o wartości 10,99 złotych, 1 lakier do włosów T. o wartości 13,99 złotych, maska do włosów P. P. o wartości 10,99 złotych, 20 sztuk czekolad M. mleczna o wartości 3,39 złotych każda oraz 10 sztuk czekolad M. karmelowa o wartości 3,39 złotych każda, powodując straty w wysokości 257,22 zł na szkodę firmy (...) z/s w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne, podobne

- w dniu 9 grudnia 2012 roku w O. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia plecak marki N. o wartości 64,90 zł., 6 sztuk W. B. o wartości 49,99 zł każda, 7 sztuk czekolad M. o wartości 10,99 zł. każda o łącznej wartości strat w kwocie 441,77 zł na szkodę L. P. sklepy (...) sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne, podobne
- w dniu 19 grudnia 2012 roku w O. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) artykułów spożywczych w postaci 21 czekolad G. (...)g o wartości 16,99 zł za

sztukę, 19 czekolad W. z bakaliami o wartości 6,49 zł każda oraz butelki whisky marki J. W. 11 wartości 57,99 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 538,09 zł na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne, podobne i za tak przypisane czyny uznając je za ciąg przestępstw kwalifikowany z art.278§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. w zw. z art.91 §1 k.k. na tej

podstawie skazał go, zaś na podstawie art.278§1 k.k. w zw. z art.91 §1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 09 grudnia 2012r do 11 grudnia 2012r i od 21 grudnia 2012r do dnia 22 grudnia 2012r stwierdzając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi karu pozbawienia wolności;

III. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony A. P. (1). Z treści apelacji oskarżonego wynika, że nie zgadza się on z wyrokiem Sądu I instancji. Oskarżony podnosi w apelacji, że Sąd Rejonowy dopuścił się „uchybień prawnych” oraz skazał go i wymierzył mu karę pkt I zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 278 § 1 kk za przestępstwo pomimo zmiany przepisów kodeksu karnego i częściowej depenalizacji czynu z art. 278 § 1 kk. Oskarżony w apelacji podnosi ponadto, że wymierzona przez Sąd Rejonowy kara jest rażąco surowa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jest w części zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

W dacie wyrokowania przez Sąd Rejonowy wolą ustawodawcy było by przestępstwami przeciwko mieniu określonymi w art. 278§1 kk były czyny w których wartość mienia przekraczała 250 zł. W dniu 9 listopada 2013 r. weszły w życie ustawa z dnia 29 września 2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw. Przepisy tejże ustawy złagodziły wymiar kary w sprawach m.in. drobnych kradzież tj. takich gdzie wartość mienia nie przekracza kwoty odpowiadającej ¼ minimalnego wygodzenia za pracę. Obecnie czyn polegający na kradzieży lub przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wygodzenia stanowi wykroczenie, a nie przestępstwo.

Oskarżonemu A. P. (1) przedstawiono m.in. zarzut, iż w dniu 25 listopada 2012 roku w O. w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia produkty spożywcze i chemiczne na łączną kwotę 257, 07 zł., a zatem w dacie rozpoznawania apelacji oskarżonego nie przekraczającą ¼ minimalnego wygodzenia.

Zgodnie z art. 4 § 1 kk w sytuacji, gdy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna od obowiązującej w czasie popełnienia czynu zabronionego co do zasady stosuje się nową ustawę. O ile w chwili orzekania przez Sąd I instancji przepisy ustawy z dnia 27 września 2013 roku nie weszły jeszcze w życie, to w chwili orzekania przez Sąd Okręgowy należało stosować nowe przepisy, które obowiązują od dnia 9 listopada 2013 roku. Sąd Okręgowy dokonał zatem zmiany zaskarżonego wyroku, ustalając, że czyn opisany w pkt I stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 4 § 1 kk w zw. z art. 119 § 1 kw skazał oskarżonego A. P. (1) na karę 30 (trzydzieści) dni aresztu. Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że czyny w pkt II i III zaskarżonego wyroku stanowią ciąg przestępstw wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 11 w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności zaliczając oskarżonemu rzeczywiste pozbawienia wolności od dnia 9 grudnia do 11 grudnia 2012 roku i od 21 grudnia do 22 grudnia 2012 roku.

W pozostałym zakresie zarzuty podnoszone przez oskarżonego, zdaniem Sądu Okręgowego okazały się nietrafne. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe we wnioskowanym przez strony zakresie. Z przeprowadzonych dowodów wysnuł prawidłowe wnioski. W pisemnych motywach wyroku Sąd Rejonowy w sposób wystarczający dla dokonania kontroli instancyjnej ocenił materiał dowodowy. Wprawdzie Sąd Rejonowy przyjął rolę bardziej sprawozdawcy wyników postępowania dowodowego niż jego recenzenta, jednak analiza pisemnych motywów wyroku pozwala na odtworzenie rozumowania Sądu Rejonowego. Przeprowadzona ocena materiału dowodowego pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, Sąd Rejonowy nie dopuścił się „uchybień prawnych” wydając zaskarżony wyrok. Sąd dysponował pełnym materiałem dowodowym, który ocenił zgodnie z zasadami procesowymi. Co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, to nie był on nigdy leczony w (...). Oskarżony

od dłuższego czasu jak deklaruje zmagają się z uzależnieniem od narkotyków. Wbrew stanowisku oskarżonego, Sąd Rejonowy nigdzie nie wydawał opinii o stanie jego zdrowia psychicznego, a jedynie w oparciu o jego wyjaśnienia wskazał, że oskarżony był uzależniony do narkotyków i jak wyjaśniał kradł „na narkotyki”. Rodzaj skradzionego mienia, ma jednak niewiele wspólnego z kradzieżą „na narkotyki”. Nie były to np. kradzieże pieniędzy z przeznaczeniem na narkotyki, a markowe alkohole, słodycze, kosmetyki. Sąd Rejonowy ustalił jedynie motywację deklarowaną przez oskarżonego, która miała kierować nim przy dokonywaniu kradzieży. Oskarżony podnosi w apelacji, że Sąd nie uwzględnił jego wniosku o powołanie biegłego, celem oceny jego poczytalności w trakcie popełnienia czynu. Z akt sprawy nie wynika, aby oskarżony zgłaszał taki wniosek dowodowy, a w toku postępowania, poza deklarowanym przez oskarżonego i niepotwierdzonym żadnym stosownym dokumentem uzależnieniem od narkotyków, nie wyłoniła się żadna uzasadniona wątpliwość co do jego poczytalności. Tylko zaś takie uzasadnione wątpliwości mogą stanowić podstawę dopuszczenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów.

Co do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności zauważyć należy, że Sąd Rejonowy uzasadnił swoje stanowisko w zakresie wymiaru kary pozbawienia wolności. Sąd orzekł karę w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, wyważając należycie okoliczności łagodzące i obciążające i mając na uwadze uprzednią karalność oskarżonego. Wydanie orzeczenia reformatoryjnego zrodziło konieczność nowych rozstrzygnięć o charakterze penalnym, które są korzystniejsze dla oskarżonego, niż kara orzeczone przez Sąd I Instancji, w wyroku wydanym przed dniem 9 listopada 2013r. Sąd Okręgowy uznał, że kara wymierzona oskarżonemu – za czyn w pkt I wyroku – 30 dni aresztu oraz za czyny z pkt II i III wyroku – 8 miesięcy pozbawienia wolności w pełni uwzględnia okoliczności i dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 kk. Kara ta należycie spełni owe cele zarówno w sferze prewencji indywidualnej jak i generalnej. Podnoszone przez oskarżonego w apelacji okoliczności dotyczące sytuacji życiowej oskarżonego (deklarowane uzależnienie) były znane Sądowi I instancji i okoliczności te nie mogą wyłącznie decydować o wymiarze kary, a tym bardziej nie mogą usprawiedliwiać kradzieży mienia dokonywanych przez oskarżonego.

Wbrew temu co podnosi oskarżony A. P. (1) pomimo młodego wieku oskarżony był 11 – krotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu i orzekano wobec niego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Kolejne skazania świadczą o nieskuteczności stosowanych wobec oskarżonego kar i środków karnych. Nie można zatem przyjąć, że istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Konieczna jest zatem izolacja A. P. (1) w warunkach zakładu karnego, co pozwoli oskarżonemu przemyśleć swoje dotychczasowe zachowanie i zapobiec ponownemu popełnieniu przez niego przestępstwa.

Orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zdaniem Sądu Okręgowego uwzględnia należycie okoliczności przedmiotowe i podmiotowe sprawy i spełni należycie swe cele w sferze prewencji ogólnej jak i szczególnej. Oskarżony przebywając w jednostce penitencjarnej może podjąć leczenie odwykowe.

Z tych względów z mocy art. 437 § 1 kpk Sąd orzekł jak w wyroku.

Z uwagi na fakt, że oskarżony przebywa w jednostce penitencjarnej, Sąd Odwoławczy zwolnił go od kosztów i opłat za II instancję.